

nitetssager og privat forfulgte Straffesager (o: Injuriesager m. m.).*) Alle andre borgerlige Sager høre for Landsret; dog staaer det altid Parterne frit for at vedtage Underretsbehandling, ligesom Indklagedes Udeblivelse fra Forligsmægling i en Landsretssag, hvilken Forligsmægling foregaaer ved Underretten, giver Klageren Ret til at faa Udeblivelsesdom ved denne.

Hvad *Straffesager* angaar, da ere Underretterne Undersøgelsesretter i alle saadanne, idet nemlig Forundersøgelse og enkeltstaaende Retshandlinger som Regel foregaa ved Underret uden Hensyn til, om den eventuelt paafølgende Domsbehandling skal foregaa for Underret eller for Landsret. Naar derimod de forberedende Undersøgelser ere endte, og Tiltale rejses, beror Afgørelsen af, om Sagen skal frem til Domsforhandling for og Paakendelse ved Underret eller Landsret i Hovedsagen**) paa følgende Regler: Naar Straffen efter den for Forbrydelsen foreskrevne Strafferamme ikke kan overstige Fængsel paa Vand og Brød, gaar Sagen til Underret. Ligeledes gaar Sagen til Underret, naar vedkommende Straffebestemmelse alternativt med andre Strafarter hjemler Anvendelse af Formuestraf, simpelt Fængsel, Tvangsarbejde, Ris eller Fortabelse af Næringsret, dog at Sigtede han begære Landsretsbehandling, naar Straffen kan stige til Strafarbejde eller Embeds- eller Bestillingsfortabelse. Hvis endelig Strafferammen i sin Helhed ligger saa højt, at den for første Gang begaaet Forbrydelse hjemler alternativt Fængsel paa Vand og Brød eller Strafarbejde (hvilke f. Eks. gælder om simpelt Tyveri, Bedrageri og Hæleri), saavel som i Tilfælde af grovt Tyveri, gaar Sagen kun til Paakendelse ved Underret, naar Sigtede ikke begærer Landsretsbehandling og derhos har afgivet en fuldstændig og troværdig Tilstaaelse. I alle andre Tilfælde gaar Sagen til Landsret.

Hvor vidt *Nævninger* skulle medvirke ved Paakendelsen af de til Landsret henviste Sager, beror navnlig paa følgende Hovedregler**): Nævninger skulle ubetinget medvirke, naar Sagen angaar Anvendelse af Straffelovens § 299 (Sikkerhedsfængsel i Anledning af Undsigelse o. lign.) eller en Forbrydelse, for hvilken Loven hjemler Livsstraf eller, uden at saadant er betinget af Gentagelse, livsvarigt Strafarbejde. Fremdeles skulle Nævninger medvirke, naar Sagen angaar en Forbrydelse, hvorfor der efter Loven kan idømmes Strafarbejde eller Fortabelse af Embede, Bestilling eller Valgret, for saa vidt enten Sigtede eller Overanklageren begærer det. Den sidstnævnte Ret for Sigtede bortfalder dog, hvis han er under Tiltale for en af de i Straffelovens Kap. 23—27 omhandlede Forbrydelser (Tyveri, Bedrageri, Falsk og lignende) og i Løbet af de sidste 10 Aar alt har været i Forbedrings- eller Tugthuset for en af disse Forbrydelser. Landsretten kan dog, naar Overanklageren og Sigtede ere enige om at ønske saadant, bestemme, at Nævninger skulle medvirke ogsaa i andre Tilfælde end de oven for nævnte.

En hvilken som helst borgerlig Underretssag kan *paaankes* til Landsret, og Anken kan omfatte saavel Sagens faktiske Side (Bevissspørgsmaalet), som dens retlige

*) Da den ny Proces i det hele er anlagt paa Hurtighed, og der derhos paahviler Dommeren Vejledningspligt i alle Underretssager, for saa vidt der ikke mødes ved Sagfører, bortfalde den nuværende Rets »Gæsteretssager«, »små Gældssager« og »private Politisager« som særlige Klasser.

**) Angaaende den nøjagtige Afgrænsning maa henvises til Udkast til Lov om Strafferetsplejen §§ 5 og 6 og Bemærkningerne til samme, hvor der navnlig er gjort udførlig Rede for, hvor vidt de i Straffeloven omhandlede Forbrydelser ville komme for Underret, for Landsret uden Nævninger eller for Landsret med Nævninger.